

עמוד סגולתהון דישראל

- א. איש היה בעיר בני ברק עיזוז שמו.
ב. והיה האיש ההוא הולך וגדל, עמל כל ימיו בתורה הקדושה, עד כי הגיע לגיל זקנה ונעשה מלא בידיעת הש"ס והשו"ע על כל ארבעת חלקיו.
ג. ויאמרו לו חכמיו ויכנע אשתו, אם עמלת בתורה יש לו שכר הרבה ליתן לך, אבל מה נעשה לביתנו, הלא כי עמלת בתורה מה יהיה כבודנו עתה, והלא נכדוטינו הולכות וגדלות, ושידוך טוב להם מאין ימצא.
ד. ויאמר להם עיזוז אביהם, הלא שנינו אין כבוד אלא תורה, ועתה הנה אביכם עטרת ראשכם יודע עשר ידות בתורה, ומה תבקשו עוד. וכי תרצו שני כפתורים מאחורי, הלא חנות הכפתורים לפניכם, לכו וקנו בה כפתורים ככל אשר תאוו נפשכם.
ה. ויאמרו לו בניו וחתניו, מבקשים אנו מטבע עובר לסוחר, אשר נוכל להציגו בפני כל ולהתגאות בשם אשר יצא לנו, ועתה אין מכיר אותנו כי לא יצא טבעך בעולם.
ו. ויאמר עיזוז אל בניו וחכמיו, הא אין לי מכיר בכל חצרות הרבנים, ואיך אוציא טבעי בעולם, וכי אלך מעיר לעיר ואכריז בקול רם הבו לי כבוד כי גדול בתורה הנני.
ז. ויאמרו לו בניו וחתניו חכמיו, הלא ידעת אם לא שמעת על קופת הצדקה הממליכה מלכים ומכתירה רוזנים, בקול תרועה ושברים בשופר גדול, בתארי מרן ודומיהם, מדוע יפקד מקומך ביניהם.
ח. ויאמר עיזוז אל בניו, הנה לא ידעתי כיצד זה אזכה להימנות בין הרבנים אשר בקופה, ואם אתם יודעים הבו לי עצה, וכל אשר תאמרו אלי אעשה, למען יצא שמכם בעולם. אך דעו נא כי לא למעני אני עושה כי אם למען בנותיכם אשר אמרתם.
ט. ויהי איש אחד מחתניו לוקחי בנותיו של עיזוז אשר שמו צלופח, ויהי צלופח מקושר ומחובר אל מערבבים למיניהם, כי זה דרכו מאז ומעולם להתקרב אל מקושרים כאשר תעשינה הדבורים בראותן את הדבש.
י. וילך צלופח אל ידידו משכבר הימים, אשר ניקב בשם הייניק, אשר למד עמו יחד בשבתם בשבת תחכמוני, ומאז נעשה ראש המדברים בכל מקום יען כי אבי אשתו היה בן אחר בן לאחד מגדולי ישראל.
יא. וישאל צלופח את הייניק, הלא תגיד לי ידידי ורעי, מה אעשה למורי חמי אשר עמל בתורה עשר ידות, ועתה לא שם לו ולא שארית, כי אין איש שם על ליבו למעשיו, ומה נעשה מעתה לבנותינו, מי ירצה לשאתן לנשים.
יב. ויען הייניק ויאמר לו, שאלה גדולה שאלת, ובשאלה הזו הולכים ומתחבטים רבים למאות ולאלפים, ועתה מה אעשה לך, הלא צרת רבים היא.
יג. ויען צלופח ויאמר, הכי אחי אתה, השכוח שכחת את אשר למדנו בישיבה יחדיו, ועתה אתה נשאת לאשה נינת גדול הדור ונעשית מוציא ומביא את ישראל, ואני נשאתי בת ת"ח צנוע ונעשיתי איסקופה הנדרסת, הלא תחוס ותרחם עלי ועל משפחתי.
יד. ויאמר הייניק, אילו לפני ירח ימים באת היה בידי להושיעך, אך לפני כשני שבועות יצאה האיגרת מלפני קופת הצדקה, ובה הוכתרו מאה גדולי הדור כנגד מאה קולות ופעיות, ועתה התכנית היא להכריז עליהם שוב ושוב, מאה ואחד פעמים, עד אשר ידעו כל ישראל כי המה ורק המה גדולי הדור ולהם יאתה המלוכה, ועתה ידידי מה אעשה לך. הלא הרשימה כבר סגורה והאיגרות נשלחו לבית הדפוס.
טו. ויאמר צלופח, הקמפיין אחד הוא לכם, הלא תוכלו לעשות קמפיין אחר ובו יוכתרו גדולי ישראל כהנה וכהנה. וישא צלופח קולו ויבך.
טז. ויהי כי הרבה צלופח ובכה במרר, נכמרו רחמי הייניק ויאמר לו, אכן למענך אעשה כל שבידי למען הרבות כבוד חמך וכבודך, ברם ידוע תדע כי עבודה גדולה לפניך.
יז. ויאמר צלופח, כל אשר תאמר אעשה, והמלאכה הגדולה קטנה היא לדידי.
יח. ויאמר הייניק, גנוב גונב לאזני מאחורי הפרגוד, כי אילו יוכתר בהצלחה הקמפיין על מאה גדולי הדור החדשים, יושק אחר כך קמפיין חדש ובו יתווספו עליהם עוד עשרים, ויכתירום למאה ועשרים כנגד כנסת הגדולה.
יט. וכה יהיה כתוב בכל האיגרות, שאו עיניכם וראו מאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה, הם כהם, וידם כידם, ומי יעמוד בסוד קדושים, וסוד שיח שרפי קודש חופף עליהם.

כ. וכי תאמר בלבבך, הלא הציבור יאמר שחלילה להשוות מאה ועשרים תלמידי חכמים מדורנו למאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה, דע לך בני כי כבר כזאת וכזאת עשינו, והשווינו כבוד בשר ודם לכבוד שמים מאה פעמים, ויען כל העם ויאמר מקודש מקודש.

כא. ועתה, אם חפץ אתה שחמיך יכנס לרשימה הזאת הגידה לי, ואם לא הגידה לי ואפנה על ימין או על שמאל, כי בשני החדשים הקרובים הרשימה עדיין פתוחה וכל הפושט יד להיכנס יבוא ויטול.

כב. ויתמה צלופח על שאלת ידידו, ויען ויאמר, וכי שאלה היא זו, הלא עז רצוני להכניס את חמי בבריתו של אברהם אבינו, סליחה, בברית קופת הצדקה, למען אזכה לראות נכדי נכנסים גם המה בברית הקופה, סליחה, בבריתו של אברהם אבינו.

כג. ויען הייניק ויאמר לו, לא כן הדבר, כי לא נוכל להכניס את חמיך לרשימה זו אם לא תהיה בידינו סיבה וטעם חשוב, ועתה אמור נא מה מייחדו על פני שאר המון העם.

כד. ויצעק צלופח, הלא לא פסק פומיה מגירסיה כל יומא, ולפניו גלוי וידוע כל חדרי תורה, פרק כל המנחות כמו פרק ארבעה אבות, והלכות יין נסך כמו הלכות שהיה והטמנה.

כה. ויהי כשמוע הייניק דברים אלה וימלא פיו שחוק גדול, ויאמר הלא עתה ידעתי כי אכן בת תלמיד חכם נשאת לך לאשה, ולכן תאמר כדברים האלה.

כו. הלא זה עידן ועידנים שדברים אלה אין להם שחר, וחוף מכמה אברכים בכוללים אין מי שישעה אליהם, כי אזני כל העם פונים אל הסגולות והקמיעות, הסכינים והשטרות, המטבעות והיינות, הטליתות והמכנסיים, ומי פונה אל ידיעת התורה ועמלה.

כז. הלא אם ברצונך שחמיך יוכתר לאחד מאנשי כנסת הגדולה, אמור נא לי, האם יש בידו יחוס של בת אחר בת לאחד מגדולי ישראל הקודמים, או שמא הקים בית מדרש על קברו של מחבר ספר קדמון.

כח. ויהי כשמוע צלופח דברים אלה ויאמר אל הייניק, אתה ידעתי כח גדול חסדך עמי, כי הראיתי באצבע את הדרך אלך בה. ועתה המתינה לי עד אשר אימלך בכל אנשי בית חמי כיצד נעשה אותו לראש ולקצין, ותשועה ברוב יועץ, ולמועד הזה בעוד שלשה ימים ניועד ואשמיעה לך את דבריו.

כט. ויצא צלופח מלפני הייניק, ויאסוף את כל אנשי בית חמיו למגדול ועד קטון, וישבו על המדוכה יומם ולילה כדת מה לעשות לאביהם אשר בתורה יהגה יומם ולילה ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה, אך לא יצא שמו בעולם, מחמת שאינו עוסק בסגולות ואינו מסתובב בחצרות הקודש.

ל. ויען אחד מהנערים הבקי באיגרות הקופה ויאמר, נלכה נא עם זקננו לקבר נידח בצפון, ונתפלל שם עמו תפילת מנחה, והיה כאשר ירים ידו אל השמים בתפילה, נצלמנו, ונפיץ תמונתו בכל רחבי הארץ, לאמור ראו נא כי פועל ישועות הוא בקרב הארץ, וממשיך ישועה מקבר סתום.

לא. ויענו כנגדו אחיו ובית אביו ויאמרו, הלא רעיון נדוש הוא זה, כי זה כמה וכמה רבנים אשר עשו כן, ותמונתם מתנוססות בראש כל חוצות. והלא האיש מבית המלך אמר לנו לא תראו פני בלתי אם תכתירו את אביכם בכתר שלא נעשה כמותו לאדם אחר מלבדו.

לב. ויען נער אחר ויאמר, שמא נניח על ידו בקבוק יין בעת ההבדלה שמותר לצלם, או בליל שבת על ידי שעון, ונחלק מיינו זה לכל המרבה במחיר, ונאמר לכל באי עולם כי יין זה הוא כיון המשומר מששת ימי בראשית, וכח סגולתו כמימי בארה של מרים שכל הנוגע בה נרפא.

לג. וישחקו גם כנגדו כל אחיו ודודניו שחוק גדול ויאמרו, וכי תבן אתה מכניס לעפריים, הלא כל בתינו מלאים צלוחיות יין מיינו הסיזימים ומתפלאל שבמרקו ומעוד מעמדות היסטוריים של תפילה שלא היו מימות מתושלח, ועתה מי יתן עיניו וליבו על יין אבינו, הלא יאמרו אלינו כולם, האחד בא לגור וישפוט שפוט.

לד. ויהי כי ישבו על המדוכה שלשה ימים ולילות, ויבואו לכלל מסקנא שעליהם לתרום לקופת העיר כדי למצוא רעיון אשר ייטב בעיני כולם.

לה. ויתרמו לקופת העיר מנין ח"י שקלים כפול מאה, יען כי זה התעריף אשר נקבע בעלון האחרון, ולפתע פתאום ויאורו עיניהם, כי עלה בדעתם מחשבת עצה וחכמה.

לו. ותורף העצה היא, להכתיר את אביהם בשם "עמוד הסגולות", ויחפשו נא באוצר החכמה אחר כל ספר נידח אשר ממליץ על סגולה כלשהיא, ויעלו אל אביהם בין הסדרים מידי יום ביומו לצלמו בעת אשר הוא עושה סגולה מן הסגולות.

לז. ולאחר שיצלמוהו כשלוש מאות תמונות על מאה סגולות שונות, יפרסמו אשר רבים הלכו אליו ועשה בעבורם הסגולה עם מנין ת"ח ונושעו, ואף ינקבוהו בשמו "עמוד סגולתהון דישראל".

לח. וישמחו מאוד כל הנערים וכל הבנים והחתנים על הרעיון אשר עלה במוחם, וילחצו ידיהם זה לזה ויצאו בתופים ובמחולות.

לט. אך לפתע עלה בדעתם כי עדיין לא שאלו את פי אביהם עיזוז, ויאמרו זה לזה לכו ונודיע לו את אשר גמרנו בדעתנו, הלא כבר מילתו אמורה כי יעשה כל אשר נאמר אליו למען שידוכי בנותינו.

מ. וילכו אל אביהם ויספרו לו דברים כהווייתן, כי כזאת וכזאת דיבר הנער אשר על בתי גדולי ישראל, כי אם ישך עושה כמנהג עלוני הצדקה וממשיך ישועות על יינות וקברים וסכינים ושטרות תוכל להימנות על מאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה, ואם לאו לאו. ועתה גמרנו בדעתנו למנותך לעמוד סגולתהון דישראל.

מא. ויהי כי ארכו דבריהם, ופני אביהם עיזוז הלכו ונתכרכמו עד אשר הושחרו כשולי קדירה. מב. ויען אליהם אביהם ויאמר, הלא תדעו בני גודל אהבתי אליכם, עד כי אנכי משכנתי עצמי למענכם לשלם משכנתא עבורכם זה עשרים שנה ועוד חמישים השנים הבאות.

מג. אך דבר זה אשר אתם מבקשים ממני שגבה ממני ולא אוכל לעשותו, כי מוטב אהיה צנוע ועלום שם כל ימי ולא אהיה שוטה שעה אחת.

מד. ויצאו מלפניו בניו וחתניו ונכדיו בפחי נפש. ויהי הם הולכים הלך ובכה, והנה הייניק בא לקראתם. מה. וישא עיניו הייניק וירא והנה לנגדו אנשים רבים הולכים שחוחים, ויבט אחת הנה ואחת הנה, וירא והנה ידידו צלופח ביניהם. וישאל להם לשלום, ויאמר: השלום לעבדכם אביכם הזקן אשר אמרתם? העודנו מחזיק בצנעתו או שמא כבר התחיל לעשות כמנהג המקום?

מו. ויען צלופח ודמעתו על לחיו ויאמר: עודנו מחזיק בתומתו ובדרכו מזה ארבעים שנה, ללמוד תורת ה' לשמה, ומסרב הוא לכל אשר נאמר אליו, ועתה מה נעשה.

מז. ואף עדת הנכדים אשר הלכו עימם החזיקו בדבריו ויאמרו, מה נעשה לאבינו זקננו אשר אינו מבין את גודל השעה וצורך הדור, ותקע עצמו בתורתו ואינו הופך לפועל ישועות לעת זקנתו.

מח. ויהי כאשר שמע הייניק את דברי הנכדים, ויפן אל רעהו צלופח ויאמר לו בשמחה גדולה: הנה לא ידעתי למה תבכו ולמה נפלו פניכם, הלוא עתה היא עת השמחה, כי סוף סוף הגיעה השעה להכתיר את אביך לאחד ממאה ועשרים אנשי כנסת הגדולה.

מט. כי הנה נא עתה ידעתי כי כמוהו ככל גדולי הדור, אשר עדת נכדים תסובבם, ותפעל כנגד רצונם, ותצלמם בכלים מכלים שונים בזוויות רבות ומגוונות, ותחלק בשמם שטרות שמעולם לא נחתמו בידם, ויינות שמעולם לא ראו פני ביתם.

נ. ועתה כאשר אביכם מתנגד בכל כוחו לרצונכם, הנה עתה השעה לומר בשמו ככל אשר תעלה על דעתכם, ותמונות לא יחסרו, ותוכנת פוטושופ תהיה בעזרכם להשלים כל רצונכם.

נא. וישמחו כל העם יחדיו, ויגילו ויריעו, ויצאו בריקודים ובשירה ובזמרה, ויכתירו את אביהם למרן ולעמוד סגולתהון דישראל.

נב. ומאז ועד עתה חוגגים בני משפחת עיזוז בכל שנה ביום הזה אשר בו הוכתר אביהם למרן עמוד סגולתהון דישראל, כי הוא יום ישועתם, אשר בו נעשו נכדים לגדול בישראל, ויקראו לו בשם "פורים גדול".